

Bagtanker fra Nordisk Konference i Musikterapi 2009

Julie Ørnholt Bøtke *cand. mag. i musikterapi og musiker. Tuesten Huse, Århus. Sølund, Skanderborg. Kontakt: frk.julies@jubii.dk*

Mon ikke vi var en del, der havde set frem til konferencen med lige dele forventning og let anspændthed i skulderregionen...?

Jeg har fx aldrig været med til en nordisk konference i musikterapi før, men jeg har dog været med i MTL's bestyrelse tilpas længe til, at jeg kan erindre snak om denne konference, der går i hvert fald 3 år tilbage. Mange ting har skullet planlægges og overskues og tilrettelægges og skrives og arrangeres og ledes og fordeles i løbet af især det sidste års tid. Og da ikke engang nær så meget af MTL, som af planlægningsgruppen, den videnskabelige komité og af Stine Lindahl, som har stået for helt utroligt mange ting, foruden af alle de mennesker der skulle forberede deres 'paper' eller deres 'poster' eller deres 'showroom', og hvad det ellers hedder af engelske termer. Og jeg er så blevet bedt om at skrive lidt om konferencen her i bladet, men må dog – selvom jeg selvfølgelig sagde ja tak – også lige tilføje, at jeg egentlig ikke rigtig nåede at se så gevaldigt meget af den, fordi der var så mange andre ting, jeg skulle ...

Eksempelvis fik jeg den udsøgte fornøjelse at være hende, der sørgede for indkøb af slik, kager og snolder til kaffepauserne. Og det var i sandhed en fornøjelig tjans.

Sjældent har jeg da været så eksalteret, som den dag jeg tog på udsalg i Salling og fyldte en kæmpe indkøbsvogn og efterfølgende 12 indkøbsposer med slik, chokolade

og kager. Det føltes lidt som om, jeg rent faktisk havde spist alt sukkeret selv!

Men lidt nåede jeg dog også at se til selve konferencen; bl.a. hørte jeg lørdag et oplæg af Martin Lawes om "The transpersonal Paradigm" og "The theory of O" som jeg fandt meget meget interessant.

Selvom musikterapi muligvis har været mere spirituelt anlagt engang i tidernes morgen, så er det alligevel dejligt, når der, her i 2009, kommer interessante folk til landet og på en intelligent og medlevende facon beskriver nogle af tilværelsens mere åndelige og ikke så nemt håndterbare emner for os lidt vindtørre skandinavere. Jeg fik i hvert fald lyst til at læse mere. Og det var vel det, der var meningen ...

Mest inspirerende var det dog at se Daniel Stern på storskærm fra Genève. Selvom han desværre ikke kunne være der 'in person' pga. sygdom, så var han der alligevel fuldt og helt. At se og høre en mand på hans alder sidde nok så rank og snakke om 'vitalitet' er noget mange flere mennesker burde ha' mulighed for. At høre ham sidde og beskrive sin teori som 'blot en teori der er dynamisk og under udvikling', og endvidere som noget man kan lege med, men ikke noget man skal tage *alt* for alvorligt, var endnu mere befriende og burde, efter min mening, være obligatorisk undervisning for alle forskere.

I den modsatte ende af min 'begejstrings-skala' har jeg valgt at placere "power-point som formidlingsredskab".

På konferencer som den i Aalborg kan man nemlig godt finde nogle vældigt lærerige skrækeksempler på utrænede power point-disciplin: Folk har ofte hvad en grafiker ville kalde 'utroligt teksttungt materiale' stående på deres power point slides, hvorefter de så enten bare lige læser noget af det op og skynder sig videre, så man alligevel ikke kan nå at opfatte, hvad der står på resten af siden, eller også står de og kigger på deres computerskærm mens de læser ALT det op, der står på siden og fuldstændig undgår øjenkontakt med publikum, og får selv min egen læge til at virke mere nærværende! Der *var* ikke megen tid til at fremlægge al den forskning i, det vil jeg gerne medgive deltagerne. Til gengæld var der et herligt virvar af alle mulige oplæg om alverdens forskellige forskningsarbejder og praksiserfaringer, som gjorde konferencen utroligt alsidig. Der var mildest talt noget for enhver smag, hvilket jeg syntes var meget meget positivt. Derfor bliver man også nødt til at skære HELT ind til benet, når man skal fremlægge kompliceret materiale på kort tid; Ikke for mange ord på hver side, og hvis der er så mange, at folk ikke kan nå at skrive dem af, så uddel hand-outs. Stil gerne tingene op i punktform og stikord, så er der også plads til at improvisere og tale mere frit. Tal langsomt og tydeligt. Tag kun de allermest nødvendige ting med i selve foredraget og henvis folk til yderligere

litteratur, links, hjemmesider eller giv evt. din mailadresse til sidst. Undgå for alt i verden at stress-snakke fordi du skal nå alt for meget på alt for kort tid, for så er der alligevel ingen der hører efter! Specielt fordi vi er sådan en lille faggruppe, er det vigtigt, at formidlingen af faget også er interessant og vedkommende. Og lige så vel som vi indtager os selv som person i vores musik og vores musikterapi, og i nogle tilfælde også i vores forskning, så bliver vi også nødt til, her godt inde i informationssamfundet, at kunne gøre det i en formidlingssituation. Nærvær er sådan en underlig diffus størrelse, men når den er der, kan det sagtens mærkes. Som det var tilfældet med Daniel Stern.

Men når det så er sagt (og nogen skulle jo sige det, jeg ved, jeg ikke er den eneste, der har tænkt det!), så vil jeg selvfølgelig også bare sige tusind tusind tak for en rigtig god og velgennemtænkt og hyggelig og alsidig og spændende konference til alle der deltog og bidrog. Det kan I virkelig godt være stolte af! Mest glad bliver jeg nu nok ved tanken om hele Kongesalen der giver den gas med en ordentlig omgang fri 'terapidans' til New Jungle Orchestras koncert. Fede tider altså! Musikterapeuter er et fantastisk publikum. Vi skal bare arbejde lidt på det dér med også at kunne indtage scenen engang imellem.